

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XII. V. teneatur Confessarius poenitentem admonere de peccatis, in quibus versatur per errorem, vel inuincibile[m] ignorantiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

mihī quoque persuadeo, neminem, modò aliquam salutis animæ suæ curam gerat, negligentia culpam mortalem incurrere in conscientia discussione.

Intelligitur ex his, poenitentes non ad omnem omninò operam; quam possunt, summamque diligentiam præstandam astrictos teneri ad integrè confitendum, ne vllum peccatum memoria effluat: Graue enim nimis foret id onus, & iugum importabile, iis præsertim, qui annuè semel duntaxat, aut vt plurimum, bis peccatorum faciunt Exhomologesin.

Teneturne Confessarius poenitentem admonere de peccatis, in quibus versatur per errorem, vel invincibilem ignorantiam?

*Quæstio
XII.*

AD hanc quæstionem aliquot Conclusionibus respondebo. PRIM A conclusio est. Nulli licitum est vlla de causa mentiri; & multò minùs Sacerdoti in Sacramèto Poenitentia. Probat, quia mendacium est intrinsecè, id est, natura sua malum, iam implicat contradictionem, vt intrinsecè malum vlla ex causa sit licitum.

Respõsio.

SECUNDA conclusio. Imò non licet Confessario interroganti, reticere, vel dissimulare verum; præsertim cum ex ea dissimulatione probabiliter aliquis confirmaretur in

Caput III. De Qualitate

tur in suo errore, vel peccato. Probatur, quia ea dissimulatio cooperaretur alterius errori, errantemque in suo peccato confirmaret.

TERTIA conclusio. Quiuis Confessarius tamen ex officio tenetur poenitentem suum instituere, de ignorantia illorum omnium, quæ omnes scire tenentur, siue sint iuris Diuini, siue humani. Probatur: Nam talis ignorantia est peccatum, & est culpabilis. De qua Apostolus: **1. Cor. 14.** Qui ignorat, ignorabitur, ea videlicet, quæ scire tenentur; Sed Confessarius ex officio tenetur iuuare poenitentem, vt emergat ex peccato. Igitur tenetur poenitentem eripere errori pernicioso per veritatis manifestationem.

QUARTA conclusio. Quod si verò fuerit ignorantia eorum, quæ non omnes scire tenentur; tunc si viderit Sacerdos, quòd possit prodesse, idque sine graui scandalo; tenetur rem ignoratam poenitenti detegere. Si autem animaduertit, se nihil profuturum, reuelatione peccati occulti; sed potius obfuturum, vel etiam non profuturum absque scandalo: Tunc tenetur tacere, vel dissimulare. Et idem est ei faciendum, quando poenitens confitetur de aliquo tali, tanquam de re leui, & minimè scrupulosa. Probatur. Talis ignorantia (verbi gratia) nescire Matrimonium clandestinum esse validum, & publicum postea contractum esse
irritum

irritum siue nullum; talis, inquam, ignorantia non est peccatum. Iam si Sacerdos secretum hoc patefaceret pœnitenti; coniiceret illum, ex portu tranquillissimo, in maximam tempestatem; imò forsàn in manifestam desperationem.

Sed contra hæc obiiciat aliquis ignorantia iuris Diuini neminem excusat; sed tale Matrimonium secundum, post clandestinum contractum, est contra ius Diuinum; Igitur Confessarius tenetur hunc errorem aut potiùs ignorantiam à pœnitente depellere.

Respondeo, qui venialiter ignorat ius Diuinum, neque peccat ignorando, nec tenetur quærere magistrum, à quo doceatur. Veruntamen notandum est tametsi Sacerdos non teneatur omnem occultam veritatem in Confessione patefacere; in suggesto tamen potest, & debet libera voce, quæcunque ad honos mores faciunt, proponere & docere.

Tenetur ne Confessarius pœnitentem examinare?

*Quæstio
XIII.*

PER se non pertinet ad Confessarium, interrogare, sed tantùm confitentem audire, & auditum absoluerè, vel ligare.

Per accidens, cùm quis pœnitens non facit officium suum, & suæ conscientiæ negligens

Respösiö.